

Jaciment de la balma de la Porquerissa

Mura

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sud del terme, turó de La Pola
Emplaçament Al vessant sudoest del turó de La Pola.

Coordenades:

Latitud: 41.64861
Longitud: 1.96589
UTM Est (X): 413887
UTM Nord (Y): 4611279

Classificació

Número de fitxa 08139-11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Romà Medieval
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es conserven fragments de murs.
Protecció Inexistent
Número inventari CCAA n° 1536.
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Rambla Catalunya, 126. 08029 Barcelona
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dl., 30/10/2006 - 01:00

Descripció

Balma oberta en un cingle de conglomerat, que s'orienta a migdia. La balma és de proporcions més aviat petites, i conserva unes parets de pedra que tanquen la boca de la balma deixant un pas al centre. Actualment només es conserva la base dels murs.

Observacions:

Es troba dins la zona del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac

Història

Es tracta d'un abric d'habitació amb estructures conservades. La balma ha proporcionat alguna mostra de terrissa medieval i romana (Ferrando, 1983) com a testimoni de la seva ocupació. La zona de Sant Llorenç del Munt és, geològicament, de conglomerats calcaris, fet que ha propiciat una gran formació de cavitats càrstiques que es van formar a l'Eocè inferior. Moltes d'aquestes cavitats han estat utilitzades com a aixopluc al llarg dels temps, essent una de les primeres tipologies d'habitatges de la zona molt freqüent al terme de Mura. Moltes d'aquestes balmes conserven elements arquitectònics afegits consistents en murs que tanquen l'obertura de la balma per ocupar l'interior. Algunes han acabat desenvolupant un habitatge complex com el Puig de la Balma o el Peric, mentre que d'altres tan sols tenien unes poques parets per fer funcions d'aixopluc de persones i animals. Sembla que aquest fenomen s'iniciaria en època medieval, tot i que seria necessària una recerca a fons per determinar els usos de cada una d'elles. Com a dada històrica cal recordar que el 1850 les coves i abrics naturals van ser tapiats per ordre del Capità General per posar fi als malfactors que hi trobaven refugi (Ferrando, 1993).

Bibliografia

DAURA, A., GALOBART, J., PIÑERO, J. (1995). L'arqueologia al Bages. Centre d'Estudis del Bages.
FERRANDO I ROIG, A . (1983). El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Història i arqueologia vistes per un excursionista. Unió Excursionista de Sabadell.

